

APROBAT

la ședința Consiliului de Administrație
al B.C. „Victoriabank” S.A.
proces-verbal nr. 41
din 21.12.2018

REVIZUIT

in ședința Consiliului de Administrație
al B.C. „Victoriabank” S.A.
proces-verbal nr. 71
din 28.02.2020

**POLITICI CONTABILE ALE
B.C. „VICTORIABANK” S.A.
pentru anul 2019**

CUPRINS

I.	DISPOZIȚII GENERALE.....	3
II.	CONVENȚIILE POLITICII CONTABILE	3
	2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE	3
	2.2. STANDARDELE DE CONTABILITATE	4
	2.3. PERIOADA DE RAPORTARE.....	4
	2.4. SITUAȚII FINANCIARE	4
	2.5. AUDITUL EXTERN.....	5
III.	CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELOI FINANCIARE	5
	3.1. RECUNOAȘTEREA ELEMENTELOR SITUAȚIILOR FINANCIARE	5
	3.2. POLITICI CONTABILE, MODIFICĂRI ÎN ESTIMĂRILE CONTABILE ȘI ERORI	5
IV.	DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICII CONTABILE	6
	4.1. ACTIVE FINANCIARE ȘI DATORII FINANCIARE, RECUNOAȘTERE ȘI DERECUNOAȘTERE	6
	4.2. DEPRECIEREA ACTIVELOI FINANCIARE	9
	4.3. RECUNOAȘTEREA VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR	9
	4.4. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO	10
	4.5. CONVERSIA VALUTARĂ	10
	4.6. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR	10
	4.7. ACTIVE NEFINANCIARE REPOSEDATE ÎN SCHIMBUL RAMBURSĂRII CREDITELOR	10
	4.8. CREDITE ȘI AVANSURI ACORDATE BĂNCILOR	10
	4.9. ÎMPRUMUTURI.....	10
	4.10. DEPRECIEREA ACTIVELOI NON-FINANCIARE	11
	4.11. IMOBILIZĂRI CORPORALE	11
	4.12. STOCURI	12
	4.13. IMOBILIZARI NECORPORALE	12
	4.14. INVESTIȚII IMOBILIARE.....	13
	4.15. CONTRACT DE LEASING	13
	4.16. COSTURI ALE PENSIILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR	14
	4.17. PROVIZIOANE	14
	4.18. IMPOZITUL PE VENIT	14
	4.19. DIVIDENDE	15
	4.20. GARANȚII FINANCIARE.....	15
	4.21. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE	15
	4.22. PĂRȚI AFILIATE	16
	4.23. CAPITAL PROPRIU	16
	4.24. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII	16
V.	DISPOZIȚII FINALE.....	16

I. DISPOZIȚII GENERALE

- 1.1. Politicile contabile ale BC „Victoriabank” SA (în continuare Bancă) se elaborează în conformitate cu:
 - 1.1.1. Standardele Internaționale de Raportare Financiară (IFRS), aprobate de Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate (IASB), ce conțin Standarde Internaționale de Raportare Financiară, Standarde Internaționale de Contabilitate și Interpretări elaborate de Comitetul pentru Interpretarea Standardelor Internaționale de Raportare Financiară (IFRIC) sau de către fostul Comitet Permanent pentru Interpretări (SIC);
 - 1.1.2. Legea contabilității nr.287 din 15.12.2017.
- 1.2. Domeniu de aplicare:
Politicile contabile se extinde asupra tuturor subunităților structurale ale Băncii.
- 1.3. Scopul politicilor contabile adoptate constă în asigurarea tuturor utilizatorilor de rapoarte financiare cu informații relevante și credibile privind situația patrimonială, financiară a Băncii și rezultatele activității acesteia, necesare pentru analiza datelor și luarea deciziilor economice de către utilizatorii situațiilor financiare.
- 1.4. Obiectivul politicilor contabile este stabilirea politicilor, principiilor și tratamentelor contabile aplicate de Bancă și formarea informației oportune, detaliate, veridice și consistente cu privire la activitatea Băncii și situația ei patrimonială și financiară.

II. CONVENȚIILE POLITICII CONTABILE

2.1. CONVENȚIILE FUNDAMENTALE

- 2.1.1. Politicile contabile ale Băncii se bazează pe următoarele convenții fundamentale ale contabilității:
 - 2.1.1.1. Prezentarea fidelă în conformitate cu IFRS.
Situațiile financiare trebuie să prezinte fidel poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie ale Băncii.
Prezentarea fidelă prevede reprezentarea exactă a efectelor tranzacțiilor, a altor evenimente și condiții, în conformitate cu definițiile și criteriile de recunoaștere pentru active și datorii, venituri și cheltuieli stabilite în Cadru general conceptual de raportare financiară.
La rândul ei, prezentarea fidelă presupune ca informația să fie:
 - (a) Neutră - ceea ce înseamnă ca nu suportă influențe în selecția și prezentarea informațiilor financiare. Informațiile financiare relevante sunt cele care au capacitatea de a genera o diferență în deciziile luate de utilizatori fără a fi influențate de manipulări de prezentare care crește probabilitatea ca informațiile financiare să fie primite favorabil sau nefavorabil de utilizatori .
 - (b) Completă - pentru a fi credibilă, informația din situațiile financiare trebuie să fie completă, evident în limitele rezonabile ale pragului de semnificație conjugat cu costul obținerii acesteia. Nu vom prefera o informație completă a cărui cost de obținere depășește net mărimea riscului asumat printr-o decizie aleatoare. O omisiune poate face ca informația să fie falsă sau să inducă în eroare și astfel să nu mai aibă un caracter credibil și să devină defectuoasă din punct de vedere al relevanței.
 - 2.1.1.2. Prezentarea relevantă
Relevanța informației este influențată de natura sa și de pragul de semnificație. Informațiile sunt semnificative dacă omisiunea sau declararea lor eronată ar putea influența deciziile economice ale utilizatorilor, luate pe baza situațiilor financiare. Pragul de semnificație depinde de mărimea elementului sau a erorii, judecat în circumstanțele specifice ale omisiunii sau declarării eronate.
 - 2.1.1.3. Continuitatea activității
Banca este analizată ca unitate în activitatea continuă, ceea ce înseamnă că Banca își va continua activitatea într-un viitor previzibil. În conformitate cu acest principiu, Banca presupune că afacerea va funcționa un timp suficient pentru a utiliza resursele existente în scopul atingerii obiectivelor sale.
- 2.1.2. Politicile contabile ale Băncii se bazează pe următoarele principii:
 - 2.1.2.1. Principiul angajamentelor – presupune recunoașterea elementelor drept active, datorii, capitaluri proprii, venituri și cheltuieli atunci când se respecta criteriile de recunoaștere pentru aceste elemente, indiferent de momentul plății.
 - 2.1.2.2. Principiul consecvenței – presupune că odată ce este adoptată o metodă contabilă, ea urmează a fi respectată cu consecvență de la o perioadă contabilă la alta. Dacă, din anumite motive, metoda

contabilă este modificată, în câmpul de note se va menționa modificarea și explicația efectelor sale asupra posturilor din situațiile financiare.

- 2.1.2.3. **Principiul pragului de semnificație** – presupune că Banca prezintă distinct în situațiile financiare elementele cu valori semnificative. Elementele care au valori nesemnificative care au aceeași natură sau cu funcții similare se însumează, nefiind necesară prezentarea lor separată.
- 2.1.2.4. **Principiul frecvenței raportării** – presupune ca banca prezintă setul complet de situații financiare o singura data pe an, perioada de raportare fiind de la 01 ianuarie până la 31 decembrie.
- 2.1.2.5. **Principiul informației comparative** –presupune ca banca deține și prezintă informații comparative aferente perioadei precedente, pentru toate pozițiile raportate în situațiile financiare ale perioadei curente. Informația comparativa presupune existența situațiilor financiare la finalul perioadei curente și finalul perioadei anterioare.
- 2.1.2.6. **Principiul compensării** – presupune ca activele și datoriile și veniturile și cheltuielile să nu fie compensate, doar cu excepția cazului când compensarea va fi cerută sau permisă de Standard sau de o Interpretare.
- 2.1.2.7. **Principiul agregării** - conform căruia Banca prezintă rapoartele financiare cu delimitarea claselor de elemente similare (activ și pasiv), indiferent de conținutul său economic și de evoluția previzibilă a pieței.

2.2. STANDARDELE DE CONTABILITATE

- 2.2.1. În procesul desfășurării activității sale Banca utilizează standarde, regulamente, ordine și proceduri de evidență, rapoarte financiare elaborate în baza SIRF și Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din Republica Moldova, aprobate în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

2.3. PERIOADA DE RAPORTARE

- 2.3.1. Perioada de raportare în anul gestionar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, și include toate operațiunile economice efectuate în Bancă în perioada respectivă.
- 2.3.2. Rapoartele financiare ale Băncii vor fi întocmite în conformitate cu IFRS și prevederile regulamentelor în vigoare ale BNM aplicabile rapoartelor financiare.
- 2.3.3. Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine Președintelui Comitetului de Direcție al Băncii.

2.4. SITUAȚII FINANCIARE

- 2.4.1. Banca întocmește un set complet de situații financiare conform IFRS ce includ:
 - 2.4.1.1. Situația poziției financiare la finalul perioadei;
 - 2.4.1.2. Situația profitului sau pierderii și alte elemente ale rezultatului global pe perioadă;
 - 2.4.1.3. Situația modificărilor în capitalul propriu pe perioadă;
 - 2.4.1.4. Situația fluxurilor de trezorerie pe perioadă (fluxul mijloacelor bănești);
 - 2.4.1.5. Note, cuprinzând un rezumat al politicilor contabile semnificative și alte note explicative;
 - 2.4.1.6. Informații comparative pentru perioada precedentă;
 - 2.4.1.7. Situația poziției financiare la începutul perioadei precedente în cazul în care Banca aplică retroactiv o politică contabilă sau realizează o retratare retroactivă a elementelor din situațiile sale financiare care are un efect semnificativ asupra informațiilor din situația poziției financiare la începutul perioadei precedente
- 2.4.2. Situațiile financiare sunt întocmite în baza criteriilor de recunoaștere și derecunoaștere, metodelor de evaluare inițială și ulterioare prevăzute de SIRF. Valoarea justă a instrumentelor financiare care nu sunt tranzacționate pe o piață activă este determinată prin utilizarea unor tehnici de evaluare. Banca selectează metoda de evaluare, care se bazează în principal pe condițiile de piață existente la data fiecărui bilanț.
- 2.4.3. Moneda funcțională și de prezentare a Situațiilor financiare este leul moldovenesc (MDL), valorile elementelor din situațiile financiare fiind prezentate în mii lei.
- 2.4.4. Banca menține Registrele sale de evidență contabilă și întocmește Rapoartele financiare în conformitate cu legislația Republicii Moldova.
- 2.4.5. Informațiile suplimentare relevante, care nu îndeplinesc condițiile pentru a fi recunoscute în situații financiare, se prezintă în Note.

2.5. AUDITUL EXTERN

- 2.5.1. Banca este supusa auditului anual extern, conform cerințelor din capitolul V al Legii nr. 202 din 6.10.2017 privind activitatea băncilor.
- 2.5.2. Banca publică raportul de audit și prezintă alte informații rezultate din procesul de audit, conform cerințelor legislației în vigoare.

III. CERINȚE GENERALE AFERENTE ELEMENTELOR RAPOARTELOR FINANCIARE

3.1. RECUNOAȘTEREA ELEMENTELOR SITUAȚIILOR FINANCIARE

- 3.1.1. Recunoașterea reprezintă un proces de includere în situația poziției financiare sau în rezultatul global a unui element ce satisface următoarele criterii de recunoaștere:
 - 3.1.1.1. Este probabil ca orice beneficiu economic viitor aferent elementului să intre sau să iasă în/din Bancă și
 - 3.1.1.2. Costul sau valoarea elementului poate fi evaluat în mod credibil.
- 3.1.2. Ținând cont de criteriul general de recunoaștere:
 - a) Un activ este recunoscut în bilanț în momentul în care este probabilă realizarea unui beneficiu economic viitor de către Bancă și activul are un cost care poate fi evaluat credibil.
 - b) O datorie este recunoscută în bilanț atunci când este probabil că o ieșire de resurse va rezulta din decontarea unei obligații prezente și când valoarea la care se va realiza această decontare poate fi evaluată în mod credibil.
 - c) Veniturile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o creștere a beneficiilor economice viitoare aferente creșterii unui activ sau diminuării unei datorii, iar acestea pot fi evaluate credibil.
 - d) Cheltuielile sunt recunoscute în situația rezultatului global atunci când a avut loc o reducere a beneficiilor economice viitoare aferentă diminuării unui activ sau creșterii unei datorii, iar această reducere poate fi evaluată credibil, sau atunci când este direct asociată unui venit.

3.2. POLITICI CONTABILE, MODIFICĂRI ÎN ESTIMĂRILE CONTABILE ȘI ERORI

3.2.1. Modificări ale politicilor contabile.

3.2.1.1. Banca va modifica o politică contabilă doar dacă modificarea:

- a) este impusă de un IFRS; sau
- b) are drept rezultat situații financiare care oferă informații fiabile și mai relevante cu privire la efectele tranzacțiilor, ale altor evenimente sau condiții asupra poziției financiare, performanței financiare sau fluxurilor de trezorerie ale entității.

3.2.1.2. Modificarea politicilor contabile este aplicată retroactiv sau prospectiv.

Banca va contabiliza o modificare de politică contabilă care rezultă din modificarea impusă a unui IFRS, în conformitate cu prevederile tranzitorii specifice, dacă acestea există, din acel IFRS.

Atunci când Banca va modifica Politica contabilă la aplicarea inițială a unui IFRS care nu include prevederi tranzitorii specifice care se aplică acelei modificări, sau modifică Politica contabilă în mod voluntar, va trebui să aplice modificarea retroactivă.

Aplicarea retroactivă înseamnă ajustarea soldului inițial al fiecărui element component afectat al capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă prezentată, precum și alte valori comparative prezentate pentru fiecare perioadă anterioară, ca și cum noua politică contabilă ar fi fost aplicată întotdeauna.

Când sunt imposibil de determinat efectele modificării politicilor contabile privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca aplică noua politică contabilă activelor și datoriilor ca de la început celei mai îndepărtate perioade pentru care aplicarea retroactivă este posibilă, care poate să fie perioada curentă, și efectuează ajustările

corespunzătoare soldurilor inițiale ale fiecărui component afectat al capitalului propriu pentru acea perioadă.

Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulativ al aplicării noilor politici contabile tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a aplica noile politici contabile prospectiv de la cea mai îndepărtată dată posibilă.

3.2.2. *Modificări în estimările contabile*

3.2.2.1. Efectul modificării unei estimări contabile se recunoaște prospectiv prin includerea ei în profitul sau pierderea:

- a) perioadei în care are loc modificarea, dacă aceasta afectează doar perioada respectivă, sau
- b) perioadei în care are loc modificarea și a perioadelor viitoare, dacă modificarea are efect și asupra acestora.

3.2.2.2. Totodată, dacă o modificare în estimările contabile conduce spre modificări ale activelor și datoriilor, sau a elementelor din capitalul propriu, aceasta se va recunoaște prin ajustarea elementelor conexe de active, datorii și capital propriu în perioada modificării.

3.2.3. *Corectarea erorilor*

3.2.3.1. Banca corectează retroactiv erorile semnificative ale perioadei anterioare în primul set de rapoarte financiare după descoperirea acestora prin

- a) ajustarea valorilor comparative pentru perioadele anterioare în care a apărut eroarea, sau
- b) dacă eroarea a apărut înainte de cea mai îndepărtată perioadă anterioară, ajustarea soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă.

3.2.3.2. Când sunt imposibil de determinat efectele erorii privind informația comparativă pentru una sau mai multe perioade anterioare, Banca ajustează soldurile inițiale soldurilor inițiale ale activelor, datoriilor și capitalului propriu pentru cea mai îndepărtată perioadă pentru care ajustarea retroactivă este posibilă.

3.2.3.3. Când la începutul perioadei curente este imposibil de determinat efectul cumulat al unei erori asupra tuturor perioadelor anterioare, Banca ajustează informația comparativă pentru a corecta eroarea prospectiv începând cu cea mai îndepărtată dată posibilă.

IV. DOMENIILE PRINCIPALE ALE POLITICII CONTABILE

Banca va face estimări și ipoteze care afectează valorile raportate ale activelor și datoriilor cu excepția anului financiar precedent. Estimările și ipotezele sunt continuu evaluate și se bazează pe experiența istorică și pe alți factori, inclusiv viitoarele evenimente așteptate care sunt considerate a fi rezonabile în circumstanțele date.

4.1. ACTIVE FINANCIARE ȘI DATORII FINANCIARE, RECUNOASTERE ȘI DERECUNOASTERE

Instrumente financiare, recunoaștere, clasificare/reclasificare și derecunoaștere

4.1.1. Banca recunoaște un activ financiar sau o datorie financiară în situația poziției sale financiare atunci când, și numai atunci când, entitatea devine o parte a prevederilor contractuale ale instrumentului.

4.1.2. Un activ financiar este orice activ care este:

- mijloace bănești,
- un instrument de capitaluri proprii al unei alte entități,
- un drept contractual fie de a primi mijloace bănești sau de alt activ financiar de la o altă entitate, fie de a schimba active financiare sau datorii financiare cu o altă entitate în condiții care sunt potențial favorabile entității,
- un contract care va fi sau care poate fi decontat în instrumente de capitaluri proprii ale entității și este:
 - a) un instrument nederivat pentru care entitatea este sau poate fi obligată să primească un număr variabil de instrumente de capitaluri proprii ale entității, sau

- b) un instrument derivat care va fi sau care poate fi decontat în alt mod decât prin schimbul unei sume fixe în numerar sau al unui alt activ financiar pentru un număr fix de instrumente de capitaluri proprii ale entității. Instrumentele de capitaluri proprii ale entității nu cuprind instrumentele care pot fi lichidate și datoriile care decurg din lichidare care sunt clasificate drept capitaluri proprii sau instrumentele care constituie contracte pentru viitoarea primire sau livrare a instrumentelor de capitaluri proprii ale entității
- 4.1.3. La recunoașterea unui activ financiar banca clasifica, in dependenta de modelul de afaceri si caracteristicile fluxului de trezorerie aferente, ca active financiare evaluate ulterior la costul amortizat sau, valoarea justa prin profit si pierdere - FVTPL sau la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global -FVOCI.
- 4.1.4. Un activ financiar se evaluează la cost amortizat daca se îndeplinesc condițiile:
- (a) Banca deține activul intr-un model de afaceri al cărui obiectiv este de a deține activele pentru a colecta fluxurile de trezorerie contractuale.
 - (b) Termenii contractuali presupun existenta anumitor fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului si ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.
- 4.1.5. Un activ financiar banca îl clasifică la valoarea justa prin profit si pierdere cu excepția cazului în care este evaluat la costul amortizat sau la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global
- 4.1.6. Un activ financiar este evaluat la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global dacă sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:
- (a) activul financiar este deținut în cadrul unui model de afaceri al cărui obiectiv este îndeplinit atât prin colectarea fluxurilor de trezorerie contractuale, cât și prin vânzarea activelor financiare și
 - (b) termenele contractuale ale activului financiar generează, la anumite date, fluxuri de trezorerie care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat
- 4.1.7. La modificarea modelului de afaceri pentru gestionarea activelor financiare banca reclasifică activele financiare.
- 4.1.8. Reclasificarea se aplica in mod prospectiv de la data reclasificării si nu se retratează orice câștiguri, pierderi sau participații recunoscute anterior.
- 4.1.9. Banca clasifica toate datoriile financiare drept evaluate ulterior la costul amortizat utilizând metoda dobânzii efective, cu excepția: datoriilor financiare evaluate la valoarea justa prin profit sau pierdere;
- 4.1.10. Reclasificarea datoriilor financiare in cadrul băncii nu se efectuează.
- 4.1.11. Banca derecunoaște un activ financiar numai atunci când:
- drepturile contractuale asupra fluxurilor de trezorerie care decurg din activul financiar expira, sau
 - transfera activul financiar si transferul îndeplinește condițiile de derecunoaștere.
- 4.1.12. Banca derecunoaște o datorie financiara atunci când este lichidata deci atunci când obligația specificata in contract este stinsa sau anulata sau expirata.
- 4.1.13. Evaluare inițiala si ulterioara a instrumentelor financiare
La recunoașterea inițială, Banca trebuie să evalueze un activ financiar sau o datorie financiară la valoarea sa justă plus sau minus costurile tranzacției care sunt direct atribuibile achiziției sau emisiunii activului financiar sau datoriei financiare, cu excepția activelor financiare sau al unei datorii financiare care este la valoarea justă prin profit sau pierdere.
La recunoașterea inițială banca poate alege pentru a prezenta in alte elemente ale rezultatului global modificări ulterioare cu privire la valoarea justa a unei investiții într-un instrument de capitaluri proprii care nu este deținut în vederea tranzacționării.
Evaluarea se efectuează conform valorii juste cu reflectarea câștigurilor si pierderilor in alte elemente ale rezultatului global in cazul când activul financiar:
- este parte a unei relații de acoperire împotriva riscurilor;
 - este o investiție într-un instrument de capitaluri proprii și entitatea l-a ales pentru a prezenta câștigurile și pierderile din această investiție în alte elemente ale rezultatului global;
- 4.1.14. După recunoașterea inițiala, se efectuează evaluarea ulterioara a activului financiar la costul amortizat, fie la valoarea justă in dependenta de modelul de afaceri al entității pentru administrarea activelor financiare și caracteristicile fluxului de trezorerie contractual al activului financiar.
- 4.1.15. Evaluarea ulterioara a datoriilor financiare se efectuează la cost amortizat, cu excepțiile enumerate in prezentul capitol.
- 4.1.16. Un câștig sau o pierdere din reevaluarea unui activ financiar sau a unei datorii financiare care este evaluata la valoarea justa trebuie recunoscuta in profit /pierdere, sau in alte elemente ale rezultatului global, în dependență de clasificarea acestuia.

4.2. DEPRECIEREA ACTIVELOR FINANCIARE

În conformitate cu IFRS 9, pentru deprecierea activelor financiare, Banca utilizează modelul bazat pe „pierdere așteptată” până la 12 luni și *pierderile așteptate pe toată durata de viață*

Pierdere așteptată se calculează utilizând informație rezonabilă și acceptabilă, accesibilă pentru Banca fără costuri sau eforturi nejustificate, care se bazează pe datele istorice, situația curentă și previziunile macroeconomice, dar nu în ultimul rând și pe informații privind riscul de credit aferent activului suport.

La sfârșitul fiecărei perioade de raportare, banca evaluează ajustarea pentru pierderi aferentă unui instrument financiar la o valoare egală cu *pierderile preconizate pe toată durata de viață* dacă riscul de credit aferent instrumentului financiar respectiv a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială.

Banca calculează deprecieri pentru pierderile așteptate pentru următoarele instrumente:

- active financiare evaluate la cost amortizat;
- active financiare evaluate la valoare justă prin alte elemente ale rezultatului global;
- angajamente de acordare a creditelor;
- angajamente condiționale (acreditive, garanții)

4.2.1. Active financiare evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global

Banca aplică dispozițiile valorii juste privind deprecierea activelor financiare evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global în scopul recunoașterii și evaluării unei ajustări pentru pierderi din depreciere. Ajustarea pentru pierderi, în cazul activelor financiare evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global se recunosc în alte elemente ale rezultatului global și nu trebuie să reducă valoarea contabilă a activului financiar în situația poziției financiare.

Un activ financiar evaluat la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global valorile care sunt recunoscute în profit sau pierdere sunt aceleași cu valorile care ar fi fost recunoscute în profit sau pierdere dacă activul financiar ar fi fost evaluat la costul amortizat

4.2.2. Credite

Banca calculează provizioane pentru pierderi din depreciere la credite, pentru fiecare contract în moneda contractului.

Banca evaluează riscul de credit în modul în care suma globală a provizioanelor pentru deprecierea creditelor (evaluate individual și colectiv) să fie adecvată pentru a absorbi pierderile estimate la creditele din portofoliu.

Provizionul creat va corespunde cu diferența dintre valoarea contabilă a expunerii și valoarea prezentă netă a fluxurilor de numerar viitoare estimate (RA), presupunând că expunerea va fi supusă unui proces de colectare a garanțiilor (redate cu costurile legate de procesul de colectare).

Toate fluxurile de numerar care se așteaptă a fi recuperate se actualizează utilizând rata dobânzii efectivă aferentă expunerii. Dacă creditul este cu rată de dobândă flotantă, rata de actualizare utilizată pentru evaluarea pierderii din depreciere este rata dobânzii efective curente, determinată în conformitate cu clauzele contractuale.

Provizionul pentru creditele evaluate individual se calculează în baza a două scenarii („Contractual” și „Gone Concern”) după următoarea formulă: Expunerea la default a clientului (EAD) diminuată cu Valoarea recuperabilă (RA) ajustată cu probabilitatea scenariului „Gone Concern”.

În evaluarea colectivă, pentru calculul provizionului expunerile sunt evaluate în 3 stage-uri conform Procedurii interne privind deprecierea activelor financiare și calcul ajustărilor de depreciere conform principiilor IFRS, în funcție de nivelul de risc. Pentru expunerile din stage 1 (nivel scăzut al riscului de credit) se calculează pierdere estimată pentru primele 12 luni de viață a activului creditor, iar pentru expunerile din stage 2 și 3 (cu creștere semnificativă a riscului de credit) - pentru toată durata de viață a activului creditor. Expunerea la default a clientului (EAD) include suma principalului, dobânzii și comisioanelor neachitate ajustată cu valoarea comisioanelor neamortizate.

În cazul expunerilor contingente (garanții, obligații, altele) Expunerea la default (EAD) se ajustează cu factorul de conversie creditară.

Valoarea recuperabilă (RA) include Valoarea actualizată a fluxurilor de trezorerie obținute din realizarea colateralului, reieșind din valoarea de lichidare a colateralului, în lipsa acesteia, valoarea de piață se ajustează cu un coeficient de HairCut.

4.2.3. Alte active financiare evaluate la cost amortizat

Dacă există indicii obiective că a avut loc o pierdere din deprecierea activelor financiare înregistrate la cost amortizat, atunci pierderea este măsurată ca diferența dintre valoarea contabilă a activului și valoarea actualizată a fluxurilor viitoare de numerar utilizând metoda dobânzii efective a activului financiar la momentul inițial.

Valoarea contabilă a activului este diminuată prin folosirea unui cont de ajustare. Cheltuiala cu pierderea din depreciere se recunoaște în rezultatul financiar. Dacă într-o perioadă următoare, un eveniment care a avut loc ulterior momentului recunoașterii deprecierei determină reducerea pierderii din depreciere, pierderea reducerii recunoscute anterior este reluată și se recunoaște în rezultatul exercițiului financiar.

4.3. RECUNOAȘTERE VENITURILOR ȘI CHELTUIELILOR

4.3.1. Veniturile sunt recunoscute în măsura în care beneficiile economice sunt probabile și venitul poate fi evaluat în mod credibil.

Elementele de venituri și cheltuieli recunoscute în anul gestionar sunt incluse în determinarea profitului net sau a pierderii nete a perioadei.

4.3.2. Venituri și cheltuieli aferente dobânzii

Veniturile și cheltuielile din dobânzi sunt recunoscute în contul de profit și pierdere pentru toate instrumentele purtătoare de dobândă, pe baza principiului de specializare a exercițiului folosind metoda dobânzii efective.

Metoda dobânzii efective este o metodă de calcul al costului amortizat al unui activ financiar sau al unei datorii financiare (sau al unui grup de active financiare sau datorii financiare) și de alocare a profitului din dobânzi sau a cheltuielilor cu dobânzile în perioada relevantă.

Când se calculează rata dobânzii efective, Banca va estima fluxurile de numerar luând în calcul toți termenii contractuali ai instrumentului financiar, dar nu va lua în considerare pierderile viitoare din creditare. Calculul include toate comisioanele și punctele plătite sau încasate de părțile participante la contract care fac parte integrantă din rata dobânzii efective, costurile de tranzacție și toate celelalte prime și reduceri. Se presupune că fluxurile de trezorerie și durata de viață preconizată a unui grup de instrumente financiare similare pot fi evaluate fiabil.

4.3.3. Veniturile și cheltuielile din plăți și comisioane

Recunoașterea veniturilor din comisioane pentru servicii financiare depinde de scopul pentru care comisioanele sunt evaluate și baza contabilizării pentru orice instrument financiar asociat.

Veniturile și cheltuielile din plăți și comisioane sunt recunoscute pe bază de angajamente atunci când serviciul este prestat.

4.4. CONTRACTELE REPO ȘI REVERS REPO

4.4.1. Titlurile de valoare vândute, cu încheierea simultană a unui angajament de răscumpărare la o dată viitoare specificată ("contracte REPO") continuă să fie recunoscute în bilanț și sunt evaluate în conformitate cu politicile contabile corespunzătoare. Titlurile de valoare achiziționate în conformitate cu acordul de răscumpărare ("operațiunilor reverse REPO") sunt înregistrate drept credite și avansuri acordate altor bănci sau clienți, după caz.

4.4.2. Diferența între vânzare și prețul de răscumpărare este tratată ca dobândă și acumulată pe durata de viață a acordurilor folosind metoda dobânzii efective. Titlurile de valoare deținute de Bancă ca garanție pentru activitățile de creditare cu instituțiile financiare nu sunt recunoscute în situațiile financiare, cu excepția cazului în care acestea sunt vândute unor terți, în cazul în care cumpărarea și vânzarea sunt înregistrate cu câștigul sau pierderea inclusă în venitul de tranzacționare. Obligația de a le returna este înregistrată la valoarea justă ca pasiv de tranzacționare.

4.5. CONVERSIA VALUTARĂ

- 4.5.1. Tranzacțiile și soldurile în valută străină ale Băncii sunt înregistrate la rata de schimb valutar stabilită pentru data efectuării tranzacției și sunt zilnic reevaluate utilizând cursul de schimb al MDL față de valutele străine.
- 4.5.2. Diferențele cursurilor valutare rezultate din încheierea tranzacțiilor în valută străină se includ în raportul rezultatului financiar la data decontării cu utilizarea ratei de schimb valutar stabilite pentru data respectivă. Diferențele de curs sunt recunoscute în contul de profit și pierderi.
- 4.5.3. Activele și datoriile nemonetare înregistrate la costul istoric denumite în valută străină sunt convertite folosind cursul de schimb la data tranzacției inițiale.
- 4.5.4. Veniturile și pierderile în valută străină provenite din reevaluarea activelor și pasivelor monetare în valută străină se reflectă în contul de profit sau pierdere.

4.6. NUMERAR ȘI ECHIVALENTELE DE NUMERAR

- 4.6.1. În scopul întocmirii situației fluxurilor de numerar, numerarul și echivalentul de numerar cuprinde numerarul din casierie, conturile curente și plasamentele pe termen scurt la alte bănci, mai puțin cele care sunt gajate, soldurile nerestricționate la Banca Națională a Moldovei, bonurile de tezaur, certificatele BNM și alte investiții foarte lichide pe termen scurt cu o scadență mai mică de 90 de zile de la data achiziției.

4.7. ACTIVE NEFINANCIARE REPOSEDATE ÎN SCHIMBUL RAMBURSĂRII CREDITELOR

- 4.7.1. Activele nefinanciare reposedate în schimbul rambursării creditelor și altor datorii cu sau fără transmiterea dreptului de proprietate se clasifică ca:
 - active deținute pentru vânzare conform SIRF 5, sau
 - alte active (în cazul în care nu sunt întrunite criteriile din SIRF 5), conform prevederilor cadrului legal și SIRF.
- 4.7.2. La recunoașterea inițială, Banca evaluează activele transmise băncii în posesiune/achiziționate în schimbul rambursării creditelor, clasificate ca fiind deținute pentru vânzare, la valoarea cea mai mică dintre soldul datoriei, dobânzile calculate și reflectate în bilanțul contabil, comisioanele, penalitățile și alte creanțe aferente creditului, netă de depreciere IFRS.
- 4.7.3. În cazul în care, activele transmise băncii în schimbul rambursării creditelor nu au fost vândute din motive obiective în decursul a 12 luni de la data recunoașterii, Banca revizuieste situația activelor respective în scopul clasificării ulterioare în categoria altor active.
- 4.7.4. Reevaluarea ulterioară a activelor nefinanciare reposedate în schimbul rambursării creditelor se efectuează la finele perioadei de raportare sau în momentul în care se constată unii indicatori care presupune o depreciere.

4.8. CREDITE ȘI AVANSURI ACORDATE BĂNCILOR

- 4.8.1. Credite și avansuri acordate băncilor includ plasamente interbancare și credite. Valoarea justă a plasamentelor cu rată flotantă a dobânzii și a depozitelor overnight aproximează valoarea lor de bilanț.
- 4.8.2. Valoarea justă de plasare estimată a plasamentelor purtătoare de dobândă fixă se bazează pe fluxurile de numerar predominante actualizate utilizând ratele dobânzilor pe piața monetară pentru datoriile cu risc de credit și scadență similară.

4.9. ÎMPRUMUTURI

- 4.9.1. Împrumuturile sunt recunoscute inițial la valoarea lor justă, netă de costurile de tranzacție suportate. Împrumuturile sunt ulterior evaluate la cost amortizat, orice diferență între valoarea încasată netă de costurile de tranzacționare și valoarea rambursabilă este recunoscută în contul de profit și pierdere din perioada/perioadele aferente, utilizând metoda ratei efective a dobânzii.

4.10. DEPRECIEREA ACTIVELOR NON-FINANCIARE

- 4.10.1. Activele care au o durată de viață utilă nedeterminată nu sunt amortizate și sunt testate anual pentru depreciere. Activele care sunt supuse amortizării sunt revizuite pentru depreciere ori de câte ori circumstanțele sau evenimentele indică faptul că valoarea contabilă nu poate fi recuperată.
- 4.10.2. Valoarea recuperabilă a unui activ sau a unei unități generatoare de numerar reprezintă cea mai mare valoare dintre valoarea sa justă minus costurile de vânzare și valoarea sa de utilizare. În cazul în care valoarea contabilă a activului sau a unei unități generatoare de numerar depășește valoarea sa recuperabilă, activul este considerat depreciat și valoarea sa este diminuată la nivelul valorii de recuperare. Pierderile din depreciere recunoscute la nivel de grup de active financiare reprezintă un pas intermediar până la identificarea pierderilor din depreciere pentru activele individuale din cadrul grupului de active financiare care sunt evaluate colectiv pentru depreciere. De îndată ce sunt disponibile informații care identifică în mod specific pierderile privind activele depreciate individual într-un grup, acele active sunt eliminate din grup.

4.11. IMOBILIZARI CORPORALE

- 4.11.1. Imobilizări corporale sunt elementele corporale cu termen de exploatare mai mare de un an deținute în vederea utilizării pentru producerea sau prestarea de bunuri sau servicii, pentru a fi închiriate terților sau pentru a fi folosite în scopuri administrative ce pot fi distinse suplimentar ca:
- a) imobilizări cu valoarea de peste 6000 lei;
 - b) imobilizări corporale cu valoarea de peste 3000 lei;
 - c) imobilizări corporale cu valoare de până la 3000 lei inclusiv.
- 4.11.2. **Imobilizări corporale** sunt înregistrate inițial la cost, care include prețul de cumpărare, taxele vamale, taxele nerecuperabile, precum și toate cheltuielile direct legate de punerea în funcție a activului. Imobilizările corporale cu valoare de până la 3000 lei se amortizează imediat în valoare de 100% în data când este disponibil pentru utilizare indiferent de faptul ca se utilizează pe o perioada mai mare de un an. Ulterior imobilizările corporale cu valoarea de peste 3000 lei sunt înregistrate la valoarea conform **modelului bazat pe cost**.
- 4.11.3. Amortizarea unui activ se calculează începând cu ziua când acesta este disponibil pentru utilizare și încetează la prima dată dintre data când activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării), în conformitate cu IFRS 5, și data la care activul este derecunoscut.
- 4.11.3.1. Amortizarea se calculează prin repartizarea sistematică a valorii elementului de imobilizări corporale pe durata de viață utilă.
- 4.11.4. Activele luate în arendă financiară se amortizează pe durata cea mai scurtă dintre durata contractului de leasing și durata de viață utilă
- 4.11.5. Terenurile au o durată de viață nelimitată și prin urmare nu se amortizează
- 4.11.6. Durata de funcționare se stabilește de către bancă, prin hotărârea Comitetului de Direcție al băncii, în mod independent periodic, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă, necesitatea efectuării reparației și întreținerii activelor, tendințele actuale de dezvoltare în domeniul tehnologiei sau pentru fabricarea noilor produse sau prestarea noilor servicii. Durata de funcționare utilă a imobilizărilor corporale poate fi mai scurtă decât durata fizică de serviciu.
- 4.11.7. Cheltuielile legate de reparații și întreținerea imobilizărilor corporale se recunosc în profit sau pierderi pe măsură ce sunt suportate. Cheltuielile legate de – înlocuirea anumitor componente majore ale imobilizărilor corporale se recunosc în valoarea contabilă dacă sunt îndeplinite criteriile de recunoaștere a imobilizărilor corporale.
- 4.11.8. Activele corporale sunt derecunoscute la cedarea acestora sau când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea lor. Câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui active corporal este inclus(ă) în contul de profit și pierdere în perioada în care activul este derecunoscut.
- 4.11.9. La derecunoașterea activului surplusul din reevaluare inclus în capitalurile proprii aferent unui element de imobilizări corporale se transferă direct în rezultatul reportat. O imobilizare corporală este derecunoscută din situația poziției financiare din momentul ieșirii acesteia (vânzare, casare etc.) sau din momentul când nu se mai așteaptă beneficii economice viitoare din utilizarea sau ieșirea acesteia.

Banca înregistrează în profit sau pierdere, câștigul sau pierderea care rezultă din derecunoașterea unui element de imobilizări corporale, determinat(ă) ca fiind diferența dintre încasările nete la cedare, dacă există, și valoarea contabilă a elementului.

- 4.11.10. Testarea pentru depreciere a imobilizărilor corporale se efectuează la finele anului de gestiune aplicând prevederile SIC 36..
- 4.11.11. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente clădirilor, terenurilor, utilajelor, etc., se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.
- 4.11.12. Prin achizițiile strategice se înțelege dobândirea, definitivă sau temporară, de către Bancă, a unor produse, lucrări sau servicii pe termen lung la sume esențiale și importante din punct de vedere a strategiei Băncii, prin atribuirea unui contract.

4.12. STOCURI

- 4.12.1. Stocurile sunt active :
 - deținute pentru vânzare pe parcursul desfășurării normale a activității;
 - în curs de producție pentru o astfel de vânzare;
 - sub forma de materiale și alte consumabile ce urmează a fi folosite în procesul de producție sau pentru prestarea de servicii.
- 4.12.2. Stocurile sunt înregistrate inițial la cost, care include costurile de achiziții, costurile de conversie, precum și alte costuri suportate pentru a aduce stocurile în starea și în locul în care se găsesc în prezent.
- 4.12.3. Costul stocurilor este determinat cu ajutorul metodei FIFO - primului intrat, primului ieșit. Banca folosește aceeași formulă de determinare a costului pentru toate stocurile.
- 4.12.4. Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul de întreținere a activelor și la prestarea serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării, separat pe fiecare tip de activ, serviciu sau altă destinație.
- 3.2.1. Stocurile spre vânzare sunt evaluate la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea realizabilă netă.

4.13. IMOBILIZARI NECORPORALE

- 4.13.1. Imobilizările necorporale reprezintă un activ nemonetar, identificabil, fără suport material (nu îmbracă fizic forma de bunuri materiale concrete), cum ar fi costuri pentru achiziția programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice. Imobilizările necorporale achiziționate separat sunt recunoscute la costul inițial. Costul imobilizărilor necorporale include prețul de cumpărare, taxele vamale, impozite din vânzare, precum și toate cheltuielile directe atribuite activului pentru folosire.
- 4.13.2. O imobilizare necorporală se recunoaște dacă corespunde:
 - definiției imobilizării necorporale,
 - criteriilor de recunoaștere,
 - probabilitatea ca beneficiile economice viitoare preconizate atribuibile imobilizării să revină băncii care se bazează pe calcule raționale și ușor de susținut,
 - costul imobilizării poate fi evaluat în mod fiabil,
 - evaluarea rațională a gradului de siguranță asociat obținerii de beneficii economice viitoare care pot fi atribuite utilizării activului pe baza dovezilor disponibile în momentul recunoașterii inițiale.

Mărcile, listele de clienți, fondul comercial, imobilizările necorporale generate intern în faza de cercetare nu se recunosc drept imobilizări necorporale.

- 4.13.3. Cheltuiala cu aplicațiile informatice dezvoltate intern este recunoscută ca imobilizare necorporală dacă Banca face dovada intenției și capacității sale de a dezvolta și folosi aplicația într-o manieră ce-i va aduce beneficii economice viitoare și dacă cheltuielile cu dezvoltarea aplicațiilor pot fi estimate într-o manieră rezonabilă. Costurile capitalizate generate de aplicațiile informatice dezvoltate intern includ toate costurile direct atribuibile dezvoltării aplicațiilor și sunt amortizate pe durata de viață. Aplicațiile informatice dezvoltate intern sunt evidențiate la costul capitalizat, din care se deduce amortizarea cumulată și provizionul pentru deprecierea valorii.
- 4.13.4. Cheltuielile ulterioare cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt capitalizate doar atunci când contribuie la sporirea beneficiilor economice viitoare care decurg din folosirea respectivelor active .
- 4.13.5. Alte costuri asociate cu dezvoltarea aplicațiilor informatice sunt reflectate în contul de profit și pierdere pe măsură ce sunt efectuate.

- 4.13.6. Costurile de dezvoltare a programelor informatice recunoscute ca active sunt amortizate folosind metoda liniară pentru diminuarea costului imobilizărilor necorporale la valoarea lor reziduală pe durata de viață estimată. Amortizarea pentru imobilizările necorporale cu durata determinată începe atunci când activul este disponibil pentru a fi utilizat, adică atunci când se află în locul și în starea necesară pentru a putea funcționa. Amortizarea încetează la prima dată dintre data la care activul este clasificat drept deținut în vederea vânzării (sau inclus într-un grup destinat cedării care este clasificat drept deținut în vederea vânzării) în conformitate cu IFRS 5 și data la care activul este derecunoscut.
- Durata de amortizare și metoda de amortizare pentru imobilizările necorporale cu durată de viață utilă determinată se revede la sfârșitul fiecărui exercițiu financiar în perioada organizării inventarierii.
- 4.13.7. După recunoașterea inițială ulterior activele nemateriale sunt evaluate conform **modelului bazat pe cost** minus orice amortizare acumulată și orice pierdere din depreciere acumulată.
- 4.13.8. În cazul în care valoarea de bilanț a unui activ este mai mare decât valoarea recuperabilă estimată, activul este depreciat până la valoarea recuperabilă.
- 4.13.9. Derecunoașterea Imobilizărilor corporale se efectuează la cedare sau când nu se mai preconizează să apară beneficii economice viitoare din utilizarea sau cedarea sa.
- 4.13.10. Venitul și pierderea care rezultă din derecunoașterea unei imobilizări necorporale trebuie determinată ca diferență între încasările nete din cedare, dacă există, și valoarea contabilă a activului. Aceasta se recunoaște în profit sau pierdere atunci când activul este derecunoscut.
- 4.13.11. Documentele justificative privind achizițiile strategice și anume aferente programelor informatice și a licențelor pentru programe informatice, se vor păstra în dosare separate pentru fiecare imobil aparte cu termen de păstrare permanent.

4.14. INVESTIȚII IMOBILIARE

- 4.14.1. Investiția imobiliară este o proprietate imobiliară deținută pentru a obține venituri din chirii sau pentru creșterea valorii capitalului sau ambele.
- 4.14.2. Investiția imobiliară se evaluează inițial la cost care include prețul sau de procurare și orice cheltuieli direct atribuibile.
- 4.14.3. Evaluarea ulterioară a investițiilor imobiliare după recunoaștere se efectuează conform **modelului bazat pe valoarea justă**. Valoare justă a unei proprietăți imobiliare reflectă condițiile de piață la finalul perioadei de raportare.
- 4.14.4. Un câștig sau o pierdere generate de o modificare a valorii juste a investiției imobiliare se recunoaște în profitul sau în pierderea perioadei în care apare.
- 4.14.5. Investiția imobiliară se derecunoaște în momentul cedării sau atunci când investiția imobiliară este definitiv retrasă din folosință și nu se mai preconizează apariția de beneficii economice viitoare din cedarea ei.

4.15. CONTRACTE DE LEASING

- 4.15.1. Contract de leasing - un contract sau o parte a unui contract, care acorda dreptul de a controla utilizarea unui activ identificat pentru o anumită perioadă de timp în schimbul unei contravalori.
- 4.15.2. Contractele de leasing sunt clasificate ca:
- *leasing financiar* - în cazul în care se transferă toate riscurile și recompensele aferente dreptului de proprietate
 - leasing operațional - în cazul în care nu se transferă toate riscurile și recompensele.
 - contract de leasing pe termen scurt cu o durată de cel mult 12 luni
 - contract de leasing pentru care activul are o valoare mică
- 4.15.3. Un contract de leasing este un leasing financiar sau un leasing operațional în dependența de fondul tranzacției și mai puțin determinat de forma contractului
- Locatar:**
- 4.15.4. La data începerii derulării contractului de leasing operațional și financiar, în calitate de locatar în situațiile financiare se recunoaște inițial un activ aferent dreptului de utilizare la costul inițial ce include elemente prevăzute în *SIRF 16* și o datorie care decurge din contractul de leasing conform *SIRF 16*
- 4.15.5. Datoria care rezultă din contractul de leasing se evaluează inițial la valoarea actualizată utilizând Rata marginală de împrumut a locatarului stabilită a fi Rata medie a dobânzii aferente soldurilor depozitelor plasate pe site-ul Victoribank pentru luna anterioară celei precedente.
- 4.15.6. Evaluarea ulterioară a activului se efectuează conform modelului bazat pe cost prevăzut în *SIRF 16*.
- 4.15.7. Evaluarea ulterioară a datoriei are loc prin: majorarea valorii contabile cu dobânda calculată, reducerea prin efectuarea plăților și reevaluarea valorii contabile în rezultatul modificării contractului

- 4.15.8. In cazul leasingului financiar, activul aferent dreptului de utilizare se amortizează pe perioada cea mai mica dintre durata de viața utilă și sfârșitul contractului de leasing.
- 4.15.9. In cazul leasingului operațional, activul aferent dreptului de utilizare se amortizează pe perioada irevocabila a contractului de leasing.
- 4.15.10. Perioada irevocabila a contractelor de leasing se stabilește pentru contractele :
- termenul 1-3 ani cu prelungire automata a contractului pe perioade succesive – 3 ani
 - termen mai mare de 3 ani cu prelungire automata a valabilității contractului pe perioade succesive – la recunoașterea inițială perioada irevocabila se considera perioada menționata in contract, ulterior perioada irevocabila se considera a fi 3 ani.
 - perioade determinate mai mare de 1 an fără condiția prelungirii automate a duratei contractului pe perioade succesive - perioada irevocabila se considera a fi durata prevăzuta in contract -
-
- 4.15.11. *Plățile de leasing aferente contractelor de leasing pe termen scurt (cu o durata de cel mult 12 luni) sau pentru care activul suport are o valoare mica se recunosc ca cheltuiala lunara utilizând metoda liniara. Evaluarea valorii activului suport se efectuează pe baza activului nou indiferent de vechimea activului luat in leasing. Valoarea activului-suport se stabilește in valoare de 5000 euro.*
- 4.15.12. La finele fiecărui perioade de raportare in cazul existentei indicilor de depreciere a activelor aferent dreptului de utilizare in baza contractelor de leasing se aplica IAS 36 *Deprecierea activelor* pentru a contabiliza orice pierdere din depreciere identificată.

Locator:

- 4.15.13. In cazul contractului de leasing financiar inițial se recunoaște in situația poziției financiare un activ ce reprezintă o creanța egala cu valoarea investiției nete in leasing. Veniturile financiare din leasingul financiar se recunosc pe perioada contractului de leasing in baza unei rate periodice constante de rentabilitate aferente investiției
- 4.15.14. In cazul contractului de leasing operațional plățile de leasing se recunosc in venituri pe o bază liniară. Cheltuielile cu amortizarea activului-suport care face obiectul contractului de leasing operațional se calculează conform IAS 16 si IAS 38

4.16. COSTURI ALE PENSILOR ȘI BENEFICII ALE ANGAJAȚILOR

- 4.16.1. Banca, în desfășurarea normală a activităților, execută plăți către fondul bugetului asigurărilor sociale de stat și fondul asigurării obligatorii de asistență medicală în numele angajaților săi. Toți angajații băncii fac parte din sistemul de pensii de stat.
- 4.16.2. Contribuțiile de asigurare socială de stat, precum și primele de asigurare obligatorie de asistență medicală, suportate de Bancă pe cont propriu, se reflectă la cheltuieli la momentul calculării salariului.
- 4.16.3. Banca nu operează nici un plan de pensii independent și, în consecință, nu are nici o obligație în ceea ce privește pensiile. Banca nu operează nici un alt plan de beneficii sau plan de beneficii post pensionare.

4.17. PROVIZIOANE

- 4.17.1. Un provizion este recunoscut numai în momentul în care Banca are o obligație prezentă legală sau implicită de a transfera beneficii economice ca rezultat al unor evenimente trecute și este probabil ca o ieșire de resurse care să afecteze beneficiile economice să fie necesară pentru a onora obligația respectivă și poate fi realizată o bună estimare a valorii obligației.
- 4.17.2. Provizioanele sunt evaluate la valoarea actualizată a cheltuielilor estimate a fi necesare pentru stingerea obligației utilizând o rată înainte de impozitare, care reflectă evaluările de piață curente ale valorii banilor și riscurile specifice obligației.

4.18. IMPOZITUL PE VENIT

- 4.18.1. Cheltuiala cu impozitul (venitul din impozit) reprezintă valoarea agregată privind impozitul curent și cel amânat inclusă în determinarea profitului sau pierderii pentru o perioadă
- 4.18.2. Impozitul curent este valoarea impozitului pe profit plătit (recuperabil) în raport cu profitul impozabil (pierderea fiscală) pentru o perioadă. Impozitul aferent anului de gestiune se achita in rate conform art. 84 din CF, nu mai târziu de data de 25 a lunilor martie, iunie, septembrie și decembrie a anului fiscal, in sume egale cu ¼ din suma impozitului plătit pentru anul precedent, dar nu mai puțin de 80% din suma definitivă a

impozitului din perioada fiscală curentă. La prezentarea Declarației anuale privind impozitul pe venit acesta se va determina conform prevederilor Codului Fiscal. Cheltuielile cu privire la impozitul pe venit se recunosc în perioada la care se referă

- 4.18.3. Impozitul amânat include Datoriile și Creanțele înregistrate în rezultatul constatării diferențelor temporare impozabile și deductibile. La constatarea diferenței temporare impozabile, în situațiile financiare, se înregistrează o datorie cu privire la impozitul amânat, în cazul diferenței temporare deductibile și pierderilor fiscale se înregistrează o creanță. Pierderile fiscale sunt înregistrate și în conturile extrabilantiere care urmează să fie reportate eşalonat pe următoarele cinci perioade fiscale conform CF. Activul privind impozitul amânat se recunoaște doar în cazul în care se preconizează existența profitului impozabil în raport cu care să poată fi utilizată diferența temporară deductibilă
- 4.18.4. Activele și pasivele privind impozitul amânat sunt determinate folosind ratele de impozitare care se estimează că vor fi aplicate în anii în care activele sunt realizate sau datoriile sunt decontate, folosind ratele de impozitare (și legile fiscale) care au fost promulgate sau în mare măsură adoptate până la finalul perioadei de raportare .
- 4.18.5. Diferențele temporare principale sunt acele diferențe apărute între valoarea contabilă a unui activ sau a unei datorii și valoarea contabilă înscrisă în situația poziției financiare
- 4.18.6. Impozitul curent și cel amânat se recunoaște ca un venit sau ca o cheltuială și sunt incluse în profitul sau pierderea perioadei de raportare cu excepția elementelor care sunt recunoscute în alte elemente ale rezultatului global
- 4.18.7. La finele perioadei de gestiune în situațiile financiare se compensează creanțele și datoriile privind impozitul amânat dacă și numai dacă:
 - (a) persista dreptul exercitabil legal de a compensa creanțele privind impozitul curent cu datoriile privind impozitul curent; și
 - (b) creanțele și datoriile privind impozitul amânat sunt aferente impozitelor pe profit percepute de aceeași autoritate fiscală.

4.19. DIVIDENDE

- 4.19.1. Dividendele spre plată se înregistrează după aprobarea de către Adunarea Generală anuală a Acționarilor Băncii. Plata dividendelor se efectuează sub formă de mijloace bănești sau sub formă de acțiuni.

4.20. GARANȚII FINANCIARE

- 4.20.1. Garanția financiară este un contract prin care banca își asumă un angajament irevocabil de a efectua plăți către destinatarul garanției financiare în cazul în care debitorul nu plătește la un termen de scadență sumă determinată și indicată în garanție.
- 4.20.2. Garanțiile financiare sunt recunoscute inițial la valoarea justă.

După recunoașterea inițială, datoria băncii cu privire la garanție se evaluează ulterior la cea mai mare valoare dintre:

 - (i) valoarea *ajustării pentru pierderi* și
 - (ii) valoarea recunoscută inițial minus, acolo unde este cazul, valoarea cumulată a veniturilor recunoscute în conformitate cu principiile din IFRS 15.
- 4.20.3. Venitul aferent garanțiilor este recunoscut profit sau pierdere și anume în "Venit din comisioane" în baza metodei liniare pe tot parcursul termenului unei garanții
- 4.20.4. Banca furnizează și emite garanții financiare pentru a garanta performanța clienților în relații cu alte părți. Aceste contracte au limite atât pe o perioadă mai mică de un an cât și peste un an.

4.21. DATORII ȘI ACTIVE CONTINGENTE

- 4.21.1. Datoriile contingente nu sunt recunoscute în situațiile financiare. Datoriile contingente, care în majoritate constau din anumite garanții și angajamente de credit emise clienților, sunt obligațiile posibile care decurg din evenimentele din trecut. Deoarece incidența sau lipsa acestor evenimente depinde de anumite evenimente din viitor care nu se află complet sub controlul Băncii, ele nu sunt recunoscute în rapoartele

financiare, dar sunt înregistrate în afara bilanțului și sunt dezvăluite în situațiile financiare în cazul în care sunt semnificative.

4.22. PĂRȚI AFILIATE

- 4.22.1. Părțile afiliate Băncii sunt considerate persoanele sau entitățile, care exercită controlul în mod direct sau indirect în capitalul Băncii sau influențează în mod semnificativ prin luarea deciziilor financiare și operaționale.
- 4.22.2. Tranzacție cu o persoană afiliată Băncii este orice Act juridic sau modificare/completare a actului juridic, care generează orice transfer de mijloace bănești sau obligații contractuale între persoanele afiliate și Bancă, indiferent dacă se percepe sau nu o plată.

4.23. CAPITAL PROPRIU

- 4.23.1. Capitalul propriu al băncii include:
- acțiunile ordinare;
 - acțiunile de tezaur;
 - capitalul suplimentar;
 - capitalul de rezervă;
 - profitul nerepartizat.

Acțiunile ordinare plasate reprezintă valoarea aporturilor primite de la acționari în contul achitării acțiunilor și este egal cu suma valorii nominale a acțiunilor plasate.

Capitalul acționar se reflectă în rapoartele financiare la valoarea nominală a acțiunilor subscrise și vărsate. Modificări în capitalul acționar pot avea loc în rezultatul subscrierii și emisiei de noi acțiuni, reducerii numărului de acțiuni, răscumpărării acțiunilor, majorării valorii nominale a acțiunilor plasate din contul capitalului acționar sau/și altor operațiuni reieșind din Hotărârile Adunării Generale a Acționarilor băncii și altor organe împuternicite conform legii și Statutului băncii.

Capitalul suplimentar s-a format în rezultatul vânzării acțiunilor Băncii și prezintă diferența între prețul de vânzare și valoarea nominală a acțiunilor.

Capitalul de rezerva este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor.

Capitalul de rezervă este format din contul defalcărilor din beneficiu după impozitare în mărimea stabilită de Adunarea generală a acționarilor. Capitalul de rezervă se utilizează numai în cazul insuficienței profitului nedistribuit și se repartizează pentru acoperirea pierderilor băncii, plata dobânzii sau/și acoperirea altor cheltuieli aferente obligațiilor Băncii.

Profitul nerepartizat se utilizează la stingerea pierderilor perioadei curente, plata dividendelor, formarea capitalului de rezervă.

4.24. EVENIMENTE ULTERIOARE DATEI RAPORTĂRII

- 4.24.1. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care furnizează informații adiționale cu privire la poziția Băncii la data bilanțului (evenimente care conduc la ajustarea situațiilor financiare) sunt reflectate în situațiile financiare.
- 4.24.2. Evenimentele ulterioare datei bilanțului care nu conduc la ajustarea situațiilor financiare sunt prezentate în note ori de câte ori ele au un impact material asupra situațiilor financiare.

V. DISPOZIȚII FINALE

- 5.1 Prezentele Politici intră în vigoare din momentul aprobării acestora de către Consiliul de administrație al Băncii. Din data intrării în vigoare a prezentelor Politici, se abrogă Politicile Contabile ale B.C. "VICTORIABANK" S.A. conform SIRF pentru anul 2018, aprobate la ședința Consiliului de Administrație al B.C. „Victoriabank” S.A., proces-verbal nr. 17 din 24.01.2018.
- 5.2 Difuzarea neautorizată de către salariații BC "Victoriabank" S.A. a prezentelor Politici, către terțe persoane, intră sub incidența angajamentului de confidențialitate și se sancționează conform legislației în vigoare. Aplicarea sancțiunilor nu înlătura răspunderea penală, civilă, materială sau contravențională, după caz.

- 5.3 Dacă prevederi selective ale prezentei Politici vor intra în contradicție cu legislația în vigoare, alte acte normative sau Statutul Băncii, se consideră necesară ghidarea acțiunilor în conformitate cu legislația în vigoare, alte acte normative sau statutul Băncii până la momentul includerii amendamentelor necesare în prezenta
- 5.4 În cazul în care denumirile subdiviziunilor menționate în Politică vor fi modificate pe parcursul aplicării acesteia, responsabilitățile vor fi preluate până la introducerea modificărilor în prezenta.

FIȘA DE COORDONARE A ACTULUI NORMATIV INTERN

	Numele, prenumele	Funcția	Denumirea subdiviziun ii	Data	Semnătura
Emitent/ Actualizator	Cuciuc Mariana	Sef Secție	SECG,DC T		
Direcția Conformitate	Reșitco Svetlana	Director direcție	DCF		
	Iovu Maria	Contabil șef	DCT		
	Popovici Corneliu	Director direcție	DJ		
	Corniciuc Vitalie	Director direcție	DEF		
	Malos Ionela	Director direcție	DO		
	Neamțu Maria	Director direcție	DEG		
	Tirșina Alexandru	Șef Secția monitorizare financiară și provizioane	SMFP,DA R		
	Paraschiv Natalia	Director direcție	DT		
	Popa Bogdan	Director direcție	DAR		
Persoanele/ Subdiviziunile vizate	DCT,DJ,DEF,DO,DEG,DT,DAR ,Subdiviziunile Băncii				